

ΤΙΜΗ ΕΤΗΣΙΑ.

Εντός της Σύρου Δραχ. 22
Εκτός » » 26

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΣ

Διὰ τὰς Διατρίβας τῶν στίχ. 1. 25
Διὰ τὰ Δικαστικά τῶν » 1. 15
Διὰ τὰς Εβδομοῦσι Δραχ. 6

ΤΩΝ ΚΥΚΛΑΔΩΝ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ, ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΕΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Μᾶς ἐλέγχουν, διότι δὲν γράφομεν περὶ ἐμπορίου· πολλὰκις ἐγράψαμεν ἄλλ' ὅσα καὶ ἂν εἶπη τις πάντοτε ἐντὸς τοῦ κύκλου τῶν θεωριῶν περιτρέφεται, καθόσον ἡ ἐμπορικὴ καχεξία γενικὴ σχεδὸν οὔσα δὲν ἐπιδέχεται φαρμάκων καὶ μόνον αἱ περιστάσεις δύνανται νὰ φέρωσι θεραπείαν· ὅθεν δὲν βλέπομεν ὁποῖαν προστασίαν δυνάμεθα νὰ ἐπικαλεσθῶμεν ὑπὲρ τοῦ ἐμπορίου τῆς πόλεως μας ἀφοῦ οὐδ' ἐκ Κυβερνητικῶν μέτρων οὐδ' ἄλλης τινας δυνατῆς βοηθείας ἐμπορεῖ νὰ ἐπιφερθῆ βάλσαμον εἰς τὰς πληγὰς του, ἄλλως τε κατὰ τὸ σύστημα τοῦ τόπου τούτου προτιμῶμεν μᾶλλον νὰ ἤμεθα θετικοὶ ἢ νὰ πλανώμεθα εἰς ἀνωφελεῖς θεωρίας. Ἐκεῖνο δὲ τὸ ὁποῖον ἐνδιαφέρει τὰ μάλιστα τὸν τόπον μας εἶναι ἡ ναυτιλία, ἀλλὰ καὶ ταύτης ἡ τύχη ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὰς περιπτώσεις καὶ οὐδ' ἡ ἐξουσία οὐδὲ κανεὶς ἄλλος δύναται νὰ βελτιώσῃ τὴν ἐντελῶς παθητικὴν θέσιν τῆς ἐκτὸς μιᾶς σιτοδείας ἐν Εὐρώπῃ καθόσον τὰ Ἑλληνικὰ πλοῖα κυρίως σιτηγωγὰ εἰσίν. Ἡ ἀγορά μας, καθόσον ἀφορᾷ τὸν ἐμπορικὸν βίον τῆς ἐπαθῆ πρό χρόνων, ἡ δὲ ἀφορμὴ τῶν παθημάτων τῆς ἀναφέρεται εἰς αἰτίας τῶν ὁποίων δὲν βλέπομεν δυνατὴν τὴν θεραπείαν, τούτεστιν ἡ ἀγορά μας πρό τῆς ἀναπτύξεως τῶν διὰ τοῦ ἀτμοῦ συγκοινωνιῶν ἐσχημάτων καὶ πόλεων τοῦ Αἰγαίου, κυρίως ὡς πρὸς τὰ εὐρωπαϊκὰ προϊόντα· ἀφ' ὅτου δὲ ἐπολλαπλασιάσθησαν αἱ συγκοινωνίαι διὰ τῆς ἀναπτύξεως τοῦ ἀτμοῦ, βαθμηδὸν ἐπῆλθεν ἡ ἀποκέντρωσις τοῦ ἐμπορίου μας, διότι ἠνοίχθησαν ἀπ' εὐθείας συγκοινωνίαι ἐμπορικαὶ μὲ τοὺς διαφόρους παραγωγοὺς λιμένας καὶ ἐμπορικὰς εὐρωπαϊκὰς ἀγορὰς καὶ τοιοῦτοτρόπως ἡ πόλις μας ἀπώλεσε μὲγα μέρος τοῦ διαμετακομιστικοῦ ἐμπορίου τῆς· ὅθεν ἡ ἐλάττωσις τοῦ ἐμπορίου τῆς νήσου μας χρονολογεῖται ἀπὸ τοῦ πολλαπλασιασμοῦ τῆς ἀτμοπλοικῆς συγκοινωνίας καὶ ἐπομένως ἡ νέα αὐτὴ φάσις ἦν ἔλαβεν τὸ ἐμπόριόν μας εἶναι ὅπως ἀθεράπευτος· ἀνεπληρώθη δὲ ἡ ζημία τῆς ἀγορᾶς μας ἐν μέρει ἀπὸ τὴν ἀναπτυξίν τῶν ἑλλην. προϊόντων καὶ τῶν ἀναγκῶν τοῦ Κράτους τῆς ὁποίας κατὰ μὲγα μέρος τὸ ἐμπόριόν μας βοηθεῖ χρησιμεῖον ὡς μεταγωγὸν τῶν χρησίμων ἐν τῷ κράτει ξένων προϊόντων.

Καὶ μολαταῦτα, ὡς ἄλλοτε ἀπεδείξαμεν, ἐὰν ἡ Σύρος ἀποκατασταθῆ λιμὴν ἐλεύθερος, μ' ὅλας τὰς ὡς εἴρηται εὐκολίας τῶν διὰ τοῦ ἀτμοῦ συγκοινωνιῶν, θέλει ἐπισύρει ἐν ἑαυτῇ μὲγα μέρος τοῦ ἐμπορίου τῶν τουρκικῶν λιμένων· ἄλλος δὲ ἑλληνικὸς λιμὴν ἐκτὸς τοῦ τῆς Σύρου δὲν ἔχει τὰ προσόντα τοῦ ἐλευθέρου λιμένος διότι, καὶ ἐν τῷ κέντρῳ κεῖται τῶν λιμένων τοῦ Αἰγαίου καὶ τῶν τουρκικῶν ἐμπορικῶν λιμένων καὶ σχηματισμένος ἤδη ὑπάρχει καὶ ὡς πρὸς τὴν ἀσφάλειαν τῆς ναυτιλίας καὶ ὡς πρὸς τὴν συγκεντρωσίν τῶν διὰ τοῦ ἀτμοῦ παγκοσμίων συγκοινωνιῶν καὶ τέλος ὡς πρὸς τὸ συναλλαγματικὸν μέρος—προ-

σόντα τὰ ὁποῖα οὐδεὶς ἄλλος τῶν λιένων τοῦ κράτους κέκτηται.
Ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου ὑποσχόμεθα νὰ ἐπιπλήρωμεν, μολονότι οὐδεὶς ὁ ἀμφιβιβάλλων, ὅτι ἡ ἐξουσία ἐν γνῶσει τούτων ἀπάντων εἶναι ἐξ ἐπανηλλειμμένων ἐκθέσεων τοῦ Ἐπιμελητηρίου μας.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Ἡ ἐν τῇ Βουλῇ ἀδικος ἐπιτίμισις τῶν ταχυδρομικῶν ὑπαλλήλων ἐκ μέρους τοῦ Βουλευτοῦ Κ. Ζέρβα διήγειρε τὴν κοινὴν ἀποδοκιμασίαν, διότι δὲν ἐστρίφτετο εἰς οὐδεμίαν ἀφορμὴν δικαιολογημένην ὁ φιλιππικὸς οὗτος τοῦ Κ. Ζέρβα.
Ἐὰν ὁ Κ. Ζέρβας ἐπεθύμῃ νὰ δείξῃ τὸν ὑπὲρ τοῦ δημοσίου συμφέροντος ζῆλον του, ἀλλοῦ ἡδύνατο νὰ ζητήσῃ θέμα οὐχὶ δὲ καὶ ἐπὶ τῶν πτωχῶν Ταχυδρομικῶν τῶν ὁποίων ἡ διαχείρησις εἶναι ὅλας ἀνήκοντος, διότι ἐὰν ἐξαιρεθῶσι 2—3. Ταχυδρομεῖα τῶν ἄλλων αἱ εἰσπράξεις οὐδὲ κἂν καλύπτουν τὰ ἐξόδα, ἐπειτα ἤθελεν εἰσθεῖ τολμηρὸν νὰ εἴπῃ τις, ὅτι οἱ ταχυδρομικοὶ ὑπαλλήλοι εἶναι τοσοῦτον ἀσυνειδήτοι ὥστε νὰ θυσιάσωσι τὰ συμφέροντα ἐνὸς πολίτου διὰ νὰ σφετερισθῶσι τὴν εἰς 20 ἢ 30 λεπτῶν! ἀξίαν μιᾶς ἐπιστολῆς. Ἐὰν ὁ Κ. Ζέρβας πρὶν ἢ παραχρησθῆ εἰς τὸ ἀνεύθυνον βῆμα τῆς βουλῆς διὰ νὰ ὑβρίσῃ δωρεὰν ὀλόκληρον τὸν σύλλογον τῶν ταχυδρομικῶν ὑπαλλήλων, ἐλαχιστεν τὴν καλωσύνην νὰ ἐρευνήσῃ τὴν οικονομικὴν κατάστασιν τῶν εἰρημένων ὑπαλλήλων τῶν τε ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ διατελούντων καὶ τῶν εἰς αὐτὴν χρηματισάντων, πιστεύομεν, ὅτι ἐν συνειδήσει δὲν ἤθελε εἰπεῖ τι κατὰ τῶν εἰρημένων προσώπων, ἀπανταχῆς ἤθελεν συντρέξῃ ὡς πατὴρ τοῦ ἔθνους ὑπὲρ τῆς ἀντιστρόφου θεραπείας, οὐχὶ δηλαδὴ τῆς θεραπείας τῶν κατὰ φαντασίαν καταχρήσεων τῶν ταχ. ὑπαλλήλων, ἀλλὰ τῆς πενίης αὐτῶν καὶ τῶν μὴ ἀμοιβωμένων κόπων των.
Ἐρευνῶν δὲ τῷ ὑποσχόμεθα, ὅτι ἤθελεν εὑρεῖ, ὅτι ὁ μὲν ἀναμορφωτὴς τοῦ Ταχυδρομικοῦ Κλάδου, ὁ ὁποῖος κλάδος τῆς δημοσίου ὑπηρεσίας εἶναι ὁ μόνος ἐν τῇ Ἑλλάδι καλῶς ὀργανισμῆος καὶ ὁ ὑπογραμμὸς λέγομεν αὐτοῦ Κ. Σκούφου, ὡς εἶναι πισθὸν, ἐξῆλθε τῆς τάχ. ὑπηρεσίας, πενήστατος καὶ ἀποζών ἐκ τῶν συγγενικῶν του βοηθημάτων, οἱ δὲ ἀποβιώσαντες ὑποδουλῶνται τῶν κεντρικῶν Ταχυδρομείων Σύρου καὶ Πατρῶν ἐτήρησιν δι' ἐλεησύνης· ὅλοι δὲ οἱ λοιποὶ ταχυδρομικοὶ ὑπαλλήλοι εἰσὶ τὸ ἀντικείμενον τῆς κοινῆς συμπαιδείας, διότι ἐν ἡμέρᾳ καὶ νυκτὶ ἐργαζόμενοι, ἀντὶ ἀνάλογου ἀμοιβῆς στεροῦνται πολλὰκις καὶ τὸν ἄρτον τῶν εἰκογενειῶν των. εἶναι ἀδικον, εἶναι πικρὸν ἀντὶ νὰ ἐπιτίθεται βλάσφημον εἰς τὰς πληγὰς τῶν ἐντίμων καὶ πτωχῶν ταχυδρομικῶν ὑπαλλήλων, νὰ ὑβρίζωνται οὗτοι καὶ αἱ ὑβρεῖς νὰ ἐκτοξεύονται καὶ ἀπὸ τοῦ βήματος ἐκείνου ἀφ' ὅπου πρέπει τις νὰ σκεφθῆ καλὰ πρὶν ἢ ὠμιλήσῃ, διότι χάνει τὴν ἀξίαν του· οἱ ὑβρισθέντες δὲ δωρεὰν Ταχυδ. ὑπαλλήλοι ἀντὶ πάσης ἄλλης ἀπαντήσεως ἀντιπᾶσκει τὴν κοινὴν ὑπὲρ αὐτῶν γνώμην καὶ αὐτὴ τοῖς ἀρεῖ.
Λυπούμεθα, διότι ἐνῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις περιμένομεν γενικώτερα ὑπὲρ τοῦ Κράτους πράγματα ἐκ μέρους τῶν Βουλῶν, ἐνίστε χάνεται ὁ καιρὸς των εἰς προσωπικὰς ζητήματα καὶ ἄλλα δευτέρου καὶ τρίτου λόγου ἀξία.
Ἡ φωνὴ τοῦ Ἰπουργοῦ Κ. Κομουντοῦρου καὶ ἡ τοῦ

Βουλευτοῦ Κ. Λιωνοπούλου ἐπαρηγόρησε τοὺς λυπημένους Ταχυδρομικοὺς ὑπαλλήλους καὶ ἔδωκε πιστευόμενον ἱκανὸν μᾶθημα εἰς τὸν Κ. Ζέρβαν.
— Τὴν 19 ἔφθασεν ἐκ Σμύρνης τὸ Ἑλλ. ἀτμόπλοιον ἡ Καρτερία κομισάν περὶ τοὺς 500. προσκυνητὰς διὰ τὴν ἐγγίζουσαν ἑορτὴν τοῦ ἐν Τάφῳ Ἱ. Ναοῦ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ. Ἐνεκα τῶν πνεστώντων σφοδρῶν μεσημβρινῶν ἀνέμων ὑπέφερον οἱ ἀνθρώποι κατὰ τὸν διάπλουον τοῦ ἄλλ' εὐρὸν ἐνταῦθα ἀξιεπίπουν προστασίαν καὶ συνδρομὴν χάρις εἰς τὴν προθυμίαν ἐνεργεῖν των ἀρχῶν τοῦ τόπου καὶ τῆς διεύθυνσεως τῆς Ἀτμοπλ. Ἑλλ. Εἰταιρίας. Τὴν ἐπιούσαν ἀπῆλθον εἰς Τήνον εὐγνωμονοῦντες διὰ τὴν φιλοξενίαν τῆς Ἐρμουπόλεως. Ἐκ διαφόρων μερῶν ἔρχονται προσκυνηταὶ ὥστε προβλέπεται μὲγαλὴ συρροὴ εἰς τὴν Πανήγυριν.
— Οὐδὲν ἀξίον λόγου Εὐρωπαϊκὸν ἔχομεν ν' ἀναγγελλώμεν· καθὼς εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον μας εἴπομεν, ἐξ ὅλων τῶν σκινόμενων ἡ Γαλλία θέλει ἐξέλθει νικητῆς ἐκ τοῦ ζητήματος τῆς προστασίας τῆς Σαβοῦας καὶ Νικαίας· ἐλέχθη δὲ μετὰ πολλῆς τῆς πιθανότητος, ὅτι τὰ Γαλλικὰ στρατεύματα ἀποστρέφονται ἐκ τῆς κεντρικῆς Ἰταλίας· ἡ Νεαπολιτανικὴ Κυβέρνησις διατέλει ἐν στενοχωρίᾳ διότι ἡ εἰς τὰ παράλια τῆς προουσίας τοῦ Ἀγγλικοῦ στόλου δὲν ἐγένετο χωρὶς σκοποῦ, ἀλλὰ συνοδεύθη ἐκ σφοδρᾶς, ὡς λέγεται, διακοινώσεως ἐκ μέρους τῆς Ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως διὸ καὶ προτρέπει τὸ Ἀγγλικὸν Ἰπουργεῖον τὴν Νεαπολιτανικὴν Κυβέρνησιν ν' ἀλλάξῃ Διοικητικὸν σύστημα συμμορφουμένη μὲ τὰς σημερινὰς περιστάσεις, ἄλλως θέλει διατρέξῃ κινδύνους.
— Τὴν ἐβδομάδα ταύτην διακοινώθη ἐν τῇ πόλει μας ἐκ τηλεγραφικῆς εἰδήσεως, ὅτι ἐν Κρήτῃ διαταράχθη ἡ ἰσυχία δι' ἐπαναστατικῶν κινήσεων· μεταγενέστερον πληροφοροῖα ἔφθασαν τὴν εἰδήσιν, προσθέτουσαι, ὅτι συνέβησαν συμπλοκαί, ἀλλ' οὐδὲνα χαρακτηριστὰ φέρουν αὐταὶ στάσεως ἢ ὀπωσθήποτε διαταράξεως κοινῆς.
— Μετ' εὐχαριστήσεως πληροφοροῦμεθα ὅτι ὁ Κ. Νομάρχης μας ἐστῆσεν εἰς τὴν Β. Κυβέρνησιν τὴν πρῆξαν ἐνταῦθα ἀποστολὴν βορβοροράγου πρὸς καθαρισμόν τοῦ λιμένος. Πρὸ πολλοῦ ὁ τόπος ἐπικαλεῖται τὴν Κυβερνητικὴν ταύτην συνδρομὴν καὶ εἶθε ὁ Κ. Νομάρχης μας νὰ ἐπιτύχῃ ὅ,τι οἱ ποικιλοχόοι του ἀπέτυγον, διότι ἴσως δὲν παρέστησαν τὰ πράγματα μὲ τὴν ζωηρότητα ἐκείνην ἧτις ἀπῆρτετο ἐπὶ τοῦ σπουδαίου τούτου διὰ τὴν τὸ Σύρον εἶναι ὁ μόνος τοῦ Κράτους ἐμπορικὸς καὶ ναυτικὸς λιμὴν καὶ δεῖται συντόνου ἐπιμελείας ἢ ἐπέκτασις τοῦ μώλου καὶ ἡ ἀνάπτυξις τῆς βυρσοδεψικῆς, πρὸς δεξ., καὶ ἡ ἐκ τῶν ὀμβρῶν καταφορὰ ἐν τῷ λιμένι χωμάτων καὶ παρομοίων ὑλῶν ἀπεκατέστησαν ἐπὶ τοσοῦτον ἀβάθη τὸν λιμένα κατὰ τὴν ἀκτὴν μάλιστα, ὥστε μὲγα μέρος τοῦ παραλλοῦ καθίσταται ἀπρόσιτον καὶ ἀπᾶντα τὰ μικρὰ ἀκόμη πλοῖα· ἄλλη θεραπεία ἐκ τῆς διὰ τοῦ βορβοροράγου καθαρισμοῦ τοῦ πιθανὸς δὲν ὑπάρχει, διότι οὔτε ἡ ἐν τῇ θαλάσῃ ἐργασία τῶν βυρσοδεψῶν δυνατὸν εἶναι νὰ ἐμποδισθῆ, χωρὶς βλάβην τῷ σπουδαίῳ αὐτοῦ βιομηχανικοῦ κλάδου, οὔτε ἡ καθῆδος τῶν ἐν καιρῷ βυρσοδεψῶν οὐδ' ἀκόμη ἡ ἐνεκα τοῦ μώλου φυσικὴ πρόσχωσις κατὰ συνέπειαν μένει μόνον τὸ διὰ βορβοροράγου μέσον τοῦ καθαρισμοῦ τὸ ὁποῖον εἶναι εὐγενὲς καθόσον ἡ ἀκαθαρσία συνίσταται εἰς ὑλὴν μᾶλλον ἢ σκληρὰ σώματα ἀτινα ἀπαιτοῦν ἐπίπουν καὶ βραδείαν ἐργασίαν. εἴθε νὰ πραγματοποιηθῆ ταχέως ἡ κοινὴ αὐτὴ ἐπιθυμία, καθόσον ἐὰν παραμεληθῆ ἐπὶ πλέον καθίσταται δυσκολώτερη ἡ θεραπεία.

— Αντί του Κ. Ράλλη παραιτηθέντος διορίσθη ύπουργός τής Δικαιοσύνης ο Κ. Ποτλής από τον Κ. Ποτλήν άνδρα έγνωμένης νομικής παιδείας και άσπληρης άνατροφής προσδοκώ τόν καινόν καλλιτέρας πρόξενος άναφερομένης εις τόν κλάδον τής δικαιοσύνης, καθύπον ο Κ. Ράλλης καθύλον τόν ύπουργικόν βίον του ούδέν έπραξεν ούδέ καν διά τά μά τ ι α καθώς λέγον εισηξε νομοσχεδιόν τι εκ τών πολλών ών χρείαν έχει ο κλάδος ούτος, άλλα περιωρίσθη, εις τήν άπλήν και τυπικήν διεύθυνσιν του κλάδου τής δικαιοσύνης, ένασχολούμενος μάλλον εις τās άτομικās του ύποθέσεις τās όποιās πάντοτε έπροτίμησεν τών δημοσίων.

— Εισελθόντες εις τήν άνοιξιν χρείαν έχομεν πλειοτέρας καθυριότητος χάριν τής δημοσίου υγείας, όθεν ή δημοτική μας άρχή όφείλει νά διατάξη τόν καθυρισμόν τών όχητων τής Πόλεως μεστών πάσης ακαθαρσίας, τόν καθυρισμόν τών δημοσίων άποπάτων, τών ούρητηρίων και έν γενεί τών όδών και πλατειών και μάλιστα έν ταίς συνοικίαις. Εκτός τής δημοσίου υγείας συνιστά πολύ τās άρχάς του τόπου ή καθυριότης και ή έν γενεί τάξις.

— Η Ρώμη έντός όλίγων ήμερών θέλει παρουσιάσει περιεργον θέαμα. Κατά τήν έπικρατούσαν παράδοσιν έν τή Ρώμη, ο άφορισμός βασιλέως συνοδεύεται διά τελετής ποικίλης και έκφραστικής. Ο ναός του Αγίου Πέτρου, έν ώ θέλει άναγνωσθί ή άφορισμός, έντός θέλει περιβληθί πενήμιως, θέλουσι δε άναρθί κηρία κίτρινα αντί λευκών. Ως γνωστόν, πρόκειται ν' άφορισθί ο βασιλεύς τής Σαρδινίας Βίκτωρ. Ηδη πλείστοι όσοι μετέβησαν εις Ρώμην και ιδίξ Άγγλοι, όπως παρασταθώσιν εις τό θέαμα τούτο. Άλλοίμονον, όταν μία έκκλησιαστική άρχή καθίσταται άντικείμενον θεατρικής περιεργείας.

— Ο κατά Μαρόκου πόλεμος τής Ιστανίας θέλει εξακολουθήσει, επειδή οι Μακρηννοί μόνον χρηματικής θυσίας προσφέρουν εις τούς Ισπανούς, λόγω συμβιβασμού.

— Βεβαιούν ότι ή Παπική Κυβέρνησις καθήργησε τόν φόρον επί τής εισαγωγικής τών ξένων σίτων διά τών λιμένων της, επίσης γράφουν ότι και ή Πορτογαλλία χρείαν έχει ξένων σίτων, εύχόμεθα ώστε νά επαληθεύσουν ταύτα προς παρηγορίαν του πάσχοντος ναυτικού μας.

— Τά προϊόντα τών Κυκλάδων δεν ένεψύχωσαν τούς κατοίκους των και κατά συνέπειαν τό ένεγκ τών έγγιζουσών έορτών του πάσχα σύνθησις εμπόριον δεν είναι εφέτος ζωηρόν.

— Επισφαλές διά τήν κοινήν υγείαν πνέουν πρό ήμερών νότιοι πνιγυροί άνεμοι.

Η Έλληνική Άτμοπλοία, ή άτμοπλοία εκείνη ήτις φέρει τήν σημαίαν, τήν άπαύγασμα ούσαν διακρύων, αιμάτων, ιδρώτων, και άνυπολογίστων θυσιών, τήν σημαίαν, ήτις φέρει τά δύο ιερά σύμβολα τής ελληνικής εθνηκότητος τής Θρησκείας, λέγομεν, και τής Πατρίδος, ή άτμοπλοία εκείνη, ήτις διατρέχει τόν κόσμον, και εις μέν τήν Εύρώπην δεικνύει τό σύμβολον ύπερ του όποιου τά τέκνα ταύτης έχουσιν τό αίμα των, εις δε τήν Άνατολήν πού πρέπει νά στρέψη τά βλέμματα και τί νά επιδιώκη ή άτμοπλοία εκείνη, τή θεία εύδοκεία, προοδεύει, και έρόβησαν εις τήν θάλασσαν τέσσαρα νέα σκάφη άτμοπλοίων, εις τά όποια τό Συμβούλιον τής Έταιρίας έδωκε τά όνόματα Βουλάντιορ, Έπάρησος, Βασιλεύς Όθωρ και Βασίλισσα Άραλία.

Τό Συμβούλιον εκτιμήσαν τά πατριωτικά αισθήματα τών Έπτανήσιων άπένευμε εις τό έν τούτων τό όνομα τής άτυχοϋς μέν, άλλα γενναίας και φιλοεθνοϋς Έπτανήσου.

Αφού λοιπόν τό Συμβούλιον έδωκεν ήμιν τοιαύτα σημαία αγάπης και σεβασμού, δυνάμεθα οι Έπτανήσιοι νά σταματήσωμεν μέχρις ήδε;

Εκείνοι ούτινες έλαβον μετοχάς, τό καθήκόν των εξεπλήρωσαν, τό έθνος τούς εύγνωμονεί, και ήμεις μετ' άγαλλιάσεως τά όνόματα αυτών έδημοσιεύσαμεν. Εκείνοι ούτινες δύνανται νά συνδράμωσι, διατί μέχρι τούδε δεν συνέδραμον;

Οι Άρχιερείς τής Έπτανήσου έχουσιν τό ύπόδειγμα του Μητροπολίτου και Εξάρχου Άθωρασίου, του άγλαίσματος τούτου τής Έπτανήσου Εκκλησίας. Ελπίζομεν ότι και αι Αύτων Παινερότητες έμιμήθησαν τό παράδειγμα του Μητροπολίτου Κερκύρας, και παρακαλούμεν τό Συμβούλιον νά μας κοινοποιήσιν τά όνόματα αυτών, ίνα προς τιμήν των τά δημοσιεύσωμεν. Είπομεν δε, ότι ελπίζομεν νά συνέδραμον, διότι άνθρωποι μοναχοί, και εκτός τής έλεημοσύνης προς τούς πένητας, μήν έχοντες ιερώτερον καθήκον, ή νά συνδράμωσι εθνικās και πατριωτικās επιχειρήσεις, πρέπει νά κατέθωσαν τά περισσώματα του ταμείου των προς προαγωγήν τής εθνικωτέρας τών επιχειρήσεων. Οι

εμποροι, και οι κτηματίαι πρέπει νά ετέθησαν εις άμειλάν, και νά κατέθωσαν ούκ όλίγα εις τήν έταιρίαν. Τιμή προς αυτούς και εθνική εύγνωμοσύνη αιωνία.

Ας συνδράμωσι λοιπόν όσοι δύνανται, άλλα μέχρι τούδε δεν συνέδραμον. Αφού ή πολιτική μας άμφιβητεί τήν ένότητα, ας ενωνώμεθα ήμεις διά τών πραγμάτων, ας βοηθώμεθα άμοιβαίως, έως ού έλθει τό πλήρωμα του χρόνου, και διά τής έπιμονής, τής φρονήσεως, τής ένότητας, καταστήσωμεν σεβαστά τά δικαιώματα ήμών, ως αυτά κατέστησαν τοιαύτα και οι άδελφοί ήμών Ιταλοί.

Η σπουδαία και πλήρης πατριωτικών αισθημάτων Έφημερίς τών Μεδιολάνων, La Perseveranza, εύστόχως είπεν, ότι τρεις όμοιοι τύραννοι έν τή Εύρώπη ύπάρχουσιν, ο Τούρκος, ο Αυστριακός, και ο Πάπας, και ότι ό μόνος θέλει συμπαρασύρει τόν έτερον εις τόν τάφον. Ίδού ό μόνος είναι φάσμα, άλλα φάσμα τρομακτικόν και άπαίσιον, ο δε ένίκηθη, ήκροτηρίασθη, και εξεουτελίσθη, ύπό τών μεγάλων του αιώνος ήμών άνδρών, Ναπολέοντος του Γ' και Βίκτωρος Έμμανουήλ, ο δε τρίτος ήδη άπέωλεσε ήθικώς πāsαν κοσμικήν ισχύν, και ούδέν άλλο τώ άπέμεινεν ή τό όνειρον τών πρωτοκαθεδριών και τής κοσμοκρατίας, έπομένως ή άπελευθέρωσις του όλου έθνους μας δεν είναι μακράν, αφού αι τρεις αύται όπισθοδρομικαι Κυβερνήσεις πλησιάζουσι προς τήν καταστροφήν των.

Ως εκ τούτων ας αγαπήσωμεν άλλήλους, ας θεωρώμεν κάθε ιδιωτικόν συμφέρον δευτέρου λόγου άξιον άπέναντι του εθνικού, ας συνδράμωμεν πāsαν επιχείρησιν, ήτις τό έθνος δύνανται νά προαγάγη, και ας είμεθα βέβαιοι ότι μετ' ού πολυ τά δικαιώματα και αι απαιτήσεις ήμών θέλουσι γεννηθεί νέας συμμαχίας, και νέαν ένδοξον ναυμαχίαν όμοίαν τής έν τώ Ναυαρίνω.

Εκ τής Ν. Έποχής (έφημ. Κερκύρας).

Η ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΟΘΩΜΑΝΙΚΗ ΠΡΕΣΒΕΙΑ

Διακηρύττει ότι,

Η Α. Α. Μ. ο Σουλτάνος, λαβών ύπ' όψιν τήν όποίαν, από του 1841 άχρι τελευταίων ήμερών πολλοί τών εκ τής Πατρίδος των άποδράντων διά πολιτικās και άλλας αιτίας Κρητών εξέφρασαν επιθυμίαν νά επανέλθωσιν εις τās έστίαις των, όπως ζήσωσιν ήσυχως ως ύπήκοοι τής Αύτοκρατορικής Μεγαλειότητός του, και ύπό τήν σκέπην και προστασίαν Αύτου, ηύδακσε ν' άπονεύμη γενικήν ύπερ τών όπουδήποτε προσφυγόντων Κρητών άμνηστειαν.

Όσοι έπομένως τών έν Ελλάδαδι προσφύγων Κρητών έπιθυμοϋσι νά ώφελιωσι τής γενναίας και νέας ευεργετικής ταύτης πρόξενος τής Α. Α. Μ. του Σουλτάνου, όφείλουσι νά παρουσιασθώσιν εις τό γραφείον τής Αύτοκρατορικής έν Αθήναις πρεσβείας, ίνα έφοδισθώσι με τό άνήκον διαβατήριον.

Γνωστοποιείται προς δε, ότι ούδεις τών έν Ελλάδαδι προσφύγων Κρητών θέλει εισθαι δεκτός ούδαμού τής οθωμανικής άυτοκρατορίας, αν προηγουμένως δεν λάβη παρά τής έν Αθήναις οθωμανικής Αύτοκρατορικής πρεσβείας διαβατήριον.

Εν Αθήναις τήν 12]24 Μαρτίου 1860.

Η ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ

ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ειδοποιείται τό Κοινόν ότι κατ' αυτās τίθενται εις κυκλοφορίαν, Τραπεζικα Γραμμάτια τών δραχμών εκατόν, και είκοσιπέντε νέας κατασκευής. Τα γραμμάτια ταύτα κατασκευάσθησαν έν Αμερικη ύπό τής γνωστής Έταιρίας American Bank Note Company, και φέρουσι προς τοίς άλλοις προς εύκολωτέραν διάγνωσιν, κατά τά έν Αμερικη ειθισμένα, και τήν εικόνα του Διοικητού τής Τραπεζής Γ. Σταύρου. Είσι δε επί λευκού χάρτου, σχήματος επιμήκους, και τά κυριώτερα γνωρίσματά των είσι τά εφεξής.

Τά τών δραχμών εκατόν φέρουσι προς τά έσω τής άνω εξ άριστερών γωνίας τήν προτομήν του Διοικητού τής Τραπεζής Γ. Σταύρου, έν μέσφ δε κατ' ευθείαν και προς δεξιάν τής προτομής ταύτης, τήν Ελπίδα, έν εικόνη γυναικός, καθήμενης επί βράχου και στηριζούσης τόν άριστερόν βραχίονα επί θυρεού, έν μέσφ άγκυραν έχοντος. Όπισθεν δε τούτων εκτείνεται θάλασσα, πλοίων εκατέρωθεν φαινομένων, όμοίως προς τά έσω τής άνω εκ δεξιών γωνίας φέρουσι τόν αριθμόν 100 με λευκοϋς χαρακτήρας επί μέλανος οκταγώνου επιπέδου περικυκλουμένου ύπό έρυθράς οκταγώνου ταινίας. Έν μέσφ δε του όλου Γραμματίου φαίνεται τοξοειδώς έρυθροίς κεφαλαίοις γράμμασιν ή επιγραφή «ΕΘΝΙΚΗ, ΤΡΑΠΕΖΑ, ΤΗΣ, ΕΛΛΑΔΟΣ.» και ύπό ταύτα, έντός επιμήκους εδάφους και στικτού, λευκοίς κεφαλαίοις γράμμασιν ή επιγραφή «Δ ρ α χ μ α ι Ε κ α τ ό ν» ύπερκατωθεν δε τούτων, δια

στοιχείων καλλιγραφικών μικρών, αι λέξεις «Π λ η ρ η μ τ έ α ι ε π ι τ η ε μ φ α ν ί σ ε ι ο φ α ι ν ο μ έ ν ο ν ο π ι σ θ η τών γραμμάτων του αριθμού 100 (τεμνομένων κατ' μέσον και τών τριών αυτου χαρακτήρων ύπό τής σφραγίδος των καλλιγραφικών γραμμάτων), με χαρακτήρας μεγάλους πρασίνους στικτούς άμφοτεροβαρείς, ήτοι όρατούς επίσης και επί τής όπισθεν επιφανείας του Γραμματίου.

Επί δε των κάτω γωνιών, εις μέν τήν άριστεράν φέρουσι πάλιν τόν αριθμόν 100 με λευκοϋς χαρακτήρας, επί εδάφους όμοίως σκισστικτου, περικυκλουμένου ύπό δωδεκαγώνου έρυθράς ταινίας, φεροϋσης κύκλω δώδεκα άστερισκούς, εις δε τήν δεξιάν τόν θυρόν του Βασιλείου τής Ελλάδος και ύπ' αυτόν διερυθρών χαρακτήρων τόν αριθμόν 100.

Τά δε τών δραχμών 25, μικρότερα κατ' τι των εκατονταδράχμων, φέρουσι όμοίως έν τώ αυτώ τύπφ (έ.θ.α και τά εκατονταδραχμα) τήν προτομήν του Διοικητού τής Τραπεζής, έν τώ μέσφ και προς δεξιάν τής προτομής φάινεται με άγροτικά εργαλεία, καθήμενων έν μέσφ δύο γυναικών, και μετ' αυτās εκ δεξιών και επί λόφου ίσταται Ναός Δωρικης τάξεως, έσθθεν όμοίως τής άνω εκ δεξιών γωνίας φέρουσι τόν αριθμόν 25 με λευκοϋς χαρακτήρας επί σικτερου πολυγώνου περικυκλουμένου όμοίως ύπό δωδεκαγώνου έρυθράς ταινίας. Έν τώ μέσφ του όλου Γραμματίου φαίνεται κεφαλαίοις γράμμασι δια μέλανος ή επιγραφή « ΕΘΝΙΚΗ, ΤΡΑΠΕΖΑ, ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ» και ύπό ταύτην επί σικιδούς και στικτού επιμήκους εδάφους, γράμμασι κεφαλαίοις λευκοίς, ή επιγραφή « Δ ρ α χ μ α ι Ε ι κ ο σ ι π έ ν τ ε » κατωθεν ταύτης όμοίως δια καλλιγραφικών μικρών, αι λέξεις «Π λ η ρ η μ τ έ α ι ε π ι τ η ε μ φ α ν ί σ ε ι ο φ α ι ν ο μ έ ν ο ν ο π ι σ θ η τούτων φαίνεται ο αριθμός 25, (του όποιου τό 1]3 περίπου τών χαρακτήρων καίται άνω τής σφραγίδος των γραμμάτων) με μεγάλους χαρακτήρας πρασινοστικτούς και άμφοτεροβαρείς, όρατούς δηλαδή και επί των δύο επιφανείων του Γραμματίου.

Επί δε των κάτω γωνιών, εις μέν τήν άριστεράν φέρουσι πάλιν τόν αριθμόν 25 δια λευκών χαρακτήρων επί πολυγώνου μελανοστικτου, περικυκλουμένου δια πολυγώνου έρυθράς και ποταμοειδούς ταινίας, εις δε τήν δεξιάν γωνίαν όμοίως τόν θυρόν του Έλληνικού Βασιλείου, και ύπ' αυτόν, τόν αριθμόν 25 δια χαρακτήρων έρυθρών.

Τά γραμμάτια άμφοτέρων των αξίων φέρουσι κατωθεν εξ άριστερών μέν τήν ύπογραφήν του Διοικητικού τής Τραπεζής δια σφραγιστήρος, εκ δεξιών δε τήν του βασιλικου επιτρόπου χειρόγραφον, και άνωθεν των κεφαλαίων γραμμάτων προς δεξιάν καθέτως τήν του Γενικού ταμείου σημειωτέον δε ότι ως Γενικός Ταμίας ύπογράψαν άδιαφόρως ότε μέν ο Γενικ. Ταμίας Μ. Τριανταφυλλίδης, ότε δε ο ταμίας Ν. Α. Μπότασις.

Εν Αθήναις τήν 5 Μαρτίου 1860.

Ο Διοικητής
Γ. ΣΤΑΥΡΟΣ.

Ο Γ. Γραμματέυς
Γ. Βασιλείου.

Η

επί τής Ναυαγιαίρεσεως του εις τήν παραλίαν καλουμένην Κουρκουσία του Δήμου Νάξου ναυαγήσαντος Σαμιακού πλοίου Έπιτροπή διακηρύττει

“Οτι τό πλοϊον Σακολέβα διοικούμενον παρά του πλοιαρχου Γεωργίου Έμμανουήλ ύπό σημαίαν Σαμιακήν άνήκον κατά τό έν τρίτον εις τόν Κατή Άνδρέαν Ζωγράφον και κατά τά λοιπά δύο τρίτα εις τούς Κωνσταντινον Κυριακού και Ευστάθιον Κυριακού, κατοίκους Σάμου, με φορτίον οίνου, σουμας και γλυκανίσου, άνήκοντος του μέν οίνου και γλυκανίσου εις τούς μετόχους του πλοίου και εις τό πλοϊον (σιρμαγιά) τής δε σουμας εις τόν Νικόλαον Φουρναράκη και Σταμάτιον Ζαβανάκη, φέρον και διαφόρους γρούπους χρηματοδέματα άνήκοντα εις διαφόρους εμπόρους τής Σύρου, κατά τήν όμολογίαν του πλοιαρχου, έναύαγησεν εις τήν παραλίαν καλουμένην Πηγαδάκια ή Κουρκοσουλαις του Δήμου Νάξου, ότι τό μέν πλοϊον συνετριβή καθ' ολοκληρίαν και ότι εκ του φορτίου διεσώθησαν μέχρι τούδε τρία βαρέλια Σούμας, τά συντρίμματα του πλοίου και διάφορα άλλα οϊον αλησιδες κλπ. προς δε και μία συναλλαγματική εκδεδομένη τήν 10 Ιανουαρίου ε. ε. εις Αθήνας ύπό του Ιωάννου Γερανάκη εκ ταλλη-

των ἀργυρῶν Κωνσταντινουπόλεως 15 1|2 εἰς ἀποδοχὴν τοῦ Μιλτιάδου Βρατσάνου εἰς νέον Καρλάδασι τῆς Σάμου πληρωτέα εἰς τὴν διαταγὴν τοῦ Δημητρίου Αὐγουστίνου, μεταβιβαζομένης ὑπ' αὐτοῦ εἰς ὄφελος τοῦ Δημητρ. Ν. Σουβαλιτῆ καὶ ὑπ' αὐτοῦ εἰς τὸν Δημητρίον Αὐγουστίνου, ὅτε οὔτε τὸ πλοῖον, οὔτε τὸ φορτίον εἶναι ἐξησφαλισμένα.

Εἰδοποιούσα ταῦτα πάντα πρὸς τοὺς ἔχοντας συμφέρον προσκαλεῖ αὐτοὺς νὰ παρουσιάσωσιν ἐντὸς τῆς ὑπὸ τοῦ νόμου ὀριζομένης προθεσμίας τὰς ἀπαιτήσεις αὐτῶν δικαιολογημένας, ἄλλως τε ἐν περιπτώσει ὑπερμερείας ἐκπίπτουν παντὸς δικαιοῦματος αὐτοῦ, περιερχομένων τῶν ναυαγίων εἰς τὴν κυριότητα τοῦ Δημοσίου.

Ἡ παρούσα δημοσιευθήσεται τρὶς εἰς τινὰ ἐφημερίδα τῆς πρωτεύουσας καὶ τῆς περιφέρειας τοῦ ναυαγίου, τοιχοκολληθήσεται εἰς τὰ ἐμποροδικεῖα καὶ Εἰρηνοδικεῖα τοῦ τόπου τοῦ ναυαγίου καὶ εἰς τὰ λιμεναρχεῖα καὶ διὰ προφορικῆς κηρύξεως εἰς τὰ συνήθη μέρη τοῦ τόπου τοῦ ναυαγίου, κοινοποιηθήσεται δ' ἐπισημῶς καὶ εἰς τὸν ἀρμόδιον πρόξενον ἡμελεία τῶν ἀρμοδίων ἀρχῶν.

Ἐν Νάξῳ τὴν 11 Φεβρουαρίου 1860.

Ἡ ἐπιτροπὴ

Α. ΛΑΓΚΑΔΑΣ.

Γ. ΣΙΓΑΛΑΣ.

Δ. Α. ΣΤΡΑΤΗΓΟΠΟΥΛΟΣ.

Συνεχία ἴδε ἀρ.θ. 150 -- 151.

Ἰουστινιανός.

Κατὰ τὸ νεώτερον δίκριον ὁ Ἰουστινιανὸς μετερρύθμισεν τὸ περὶ τόκου σύστημα τῶν ἀρχαίων διότι οὐδὲ τὸν τόκον τοῦ θλασσοδανείου pecunia trajectitia ἐπιτρέπει ὑπεράνω τοῦ ἑκατοστιαίου. (N. 2, 33. Κωδ. 4 de usuris. Βασιλ. 53, 5. 2.)

Ἡ ἰδιαιότης χρημάτων καὶ κρομμύων δανείων, τελείαν ἑκατοστήν (α) λαβεῖν δύναται (Ἀρμ. Βιβλ. Γ'. τίτλ. 7 § 18).

Ἐπὶ δὲ νυκτικῶν δανείων καὶ ἐπὶ τῶν δανειζομένων πειδῶν ἢ καρπῶν, ἐφ' ὧν τὸ παλαιὸν ἐξὸν πλείονα τόκον ὑπερωρῆν, ἐπιτρέπει καὶ σήμερον πλείονα τόκον ὑπερωρῆν, μόνον μόντοι ἕως ἑκατοστῆς, καὶ μὴ περαιτέρω μὴ εβουλομένη (ἢ διάταξις) οὐδὲ διὰ παρακατασχέσεως ἐνεργειῶν μειζοῦνα τόκον λαμβάνεσθαι, μήτε τοῦ δικαστῆς ὑποτὲ καταδικάζειν εἰς πλείονα τόκον προφάσει τῆς πτωχότητος συνηθείας (Ἀρμ. αὐτόθι § 21 (N. 26. § 1, Κωδ. de usuris. Βασιλ. 23, 3, 74). Διὰ τοῦ ἰδίου δὲ νόμου καθιέρωσεν καὶ τὸν τόκον τοῦ ἐγγελοῦ δανείου διὰ μὲν τοὺς ἐμπόρους 1/100 διὰ τοὺς μὴ τοιοῦτους 1/100 καὶ διὰ τὰ περιφανῆ πρόσωπα τοὺς Ἰλλουστρίους 4/100.

Διὰ τῆς 106 Νεαρῆς τὸν Ἀπρίλιον τοῦ (535) ἠθέλησεν νὰ τροποποιήσῃ τὸ σύστημα τοῦτο, ἀλλ' ἐπανήλθεν εἰς τὸ πρῶτον, ἀκρωρῶσας αὐτὴν τὸν Μαῖον τοῦ ἰδίου ἔτους διὰ τῆς Νεαρῆς 110 (ἴδε Biener ἱστορία τῶν Νεαρῶν σελ. 510 εἰς τὴν ἐκδοσιν τοῦ Beck χρονολογοῦνται 540—541).

Ἐπειδὴ δὲ ὁ τόκος τῶν ἐπὶ τῇ βίσει ταύτῃ δανειζομένων κεφαλαίων, δὲν διευκρινίζετο σαφῶς, ἐν ἠδύνατο νὰ ἐξισωθῇ μετὰ τὸ ἀρχαῖον κεφάλαιον (ἦτοι νὰ διαπλασιασθῇ) ἢ μὴ, ὡς ἀπηγόρευε τοῦτο ἡ π.σ.γενεστέρη 27 διάταξις τοῦ Κώδικος § 1 Cursum insuper usurarum ultra dubium minime procedere concedimus. Ἐπ' ἧθις πρὸς διασάφην ἢ διάταξις 29 τοῦ ἰδίου Κώδικος λέγουσιν οἱ κατὰ μικρὸν καὶ κατὰ χρόνον καταβαλλόμενοι τόκοι ἐπὶ διπλῶ συμψιφίζονται, κἂν μὴ καθάπαξ ὑπ' ἐν κατεβλήθησαν. καθὼς καὶ ἡ Νεαρὰ 121 ἐν ἔτει 536 κατὰ τὸν Biener ἢ 542 κατὰ τὸν Beck) Κεφ. 2 α τῶν τοίων ἡμετέρων νόμων μὴδὲν ὑπὲρ τὸ διπλάσιον καταβάλλεσθαι βουλομένων. . . καὶ τὰς μερικὰς καταβολὰς πλεονάζοντα ὀφλήματα βουλομένων εἰπερ ἄχρι τοῦ διπλασίου ἀγένοιτο καὶ ὁ § 74, καὶ 78 τοῦ τίτλου 3 τοῦ Βιβλ. 23 τῶν βασιλικῶν.

(α) Σημαίνει γὰρ ἡ ἑκατοστὴ τὴν εἰς ἑβ'. τινὰ περιεσταμένη ποσότητα ἑκατοστὴ δὲ τὰ ἑβ'. λέγεται, διότι ἐν τοῖς ἀνέχ. θεν. χ. ὄνομα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν πρῶτα ἑβ'. πρὸς τὸ καὶ ὄν. ἐξ αὐτῶν οἱ ἔχοντες καταβάλλοντο.

Ἄλλ' ἢ πρόσδος τοῦ χριστιανισμοῦ ἦτον ἐπόμενον νὰ ἐπεκτείνῃ τὴν σωτήριον ἐπιρροὴν αὐτῆς καθὼς εἰς τὴν νομοθεσίαν, ὀλοκλήρον καὶ ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου, καὶ νὰ ἐπιβάλλῃ εἰς τὴν ἐποχὴν ὅτι πρὸ δέκα αἰώνων ἐπέβαλεν εἰς τοὺς ῥωμαίους νομοθετικὴ ἢ πολιτικὴ συνέσει καὶ ἢ ἠθικὴ διὰ τοῦ Γενουτρίου νόμου ne foenerare li ceret ατοκίζεσθαι οὐκ ἔξεστι. Ὄθεν ὁ Αὐτοκράτωρ Λέων διὰ τοὺς ἐν τῇ ἀκολουθίᾳ Νεαρῆς ἐκθετομένους παρ' αὐτοῦ νόμους καὶ θρησκευτικούς λόγους καθήργησεν ἐξ ὀλοκλήρου τὸν τόκον, ὡς ἀπαγορευόμενον ἀπὸ τὸν θεῖον νόμον! Ἴδε ἀνωτέρω.

Νεαρὰ τοῦ Καίσαρος Λέοντος τὸν τόκον ἀπαγορευούσῃ. α Εἰ καὶ πολλοὶ τῶν πρὸ ἡμῶν ἔδοξε δικαίαν εἶναι τὴν τῶν τόκων ἔκτισιν, ἴσως διὰ τὴν τῶν δανειστῶν δυσκαλίαν τε καὶ ὀμότητα, ἀλλ' οὐδ' ὡς ἀναξίαν τῆς ἡμῶν τῶν Χριστιανῶν πολιτείας, ἀπευκαταίαν εἶναι κεκρίκαμεν, ἅτε παρὰ τῆς θείας νομοθεσίας κεκωλυμένην διὸ κελεύει ἡ ἡμετέρα γαληνότης, μὴ δὲνι μὴδαμῶς ἐξείναι ἐν μὴδαμῶ ὑποθήσει τόκον εὐληπῆσαι, ἵνα μὴ τῷ Νόμῳ, φυλάττειν Νόμον θεοῦ παραβαίνωμεν, ἀλλὰ κἂν εἴτις ὅσον δῆποτε λάθοι, εἰς τὸ χρέος λογισθήσεται. (Ἀρμενόπουλος Γ. 7 § 25).

Περὶ δὲ τὰ τέλη τῆς 9ης ἑκατονταετηρίδος ἰδὼν ὁ ἕτερος Αὐτοκράτωρ Λέων (α) ὅτι διὰ τὴν ἐπιπολάζουσαν τῷ βίῳ κακίαν ἢ ἀρετὴν τοῦ Νόμου οὐ μόνον οὐκ ὤνησεν ἀλλὰ καὶ προσεζήμωσεν, διὰ τὸ μὴ ἐπιφικεῖσθαι τοῦ ὕψους αὐτοῦ τὸ ἀνθρώπινον. Ἐπανέφερεν ἰσχυρῶς διὰ τῆς 83ης Διατάξεως αὐτοῦ τὸν τόκον, διαφύσας αὐτὸν εἰς ὁ Κεράτιον ἐν ἐφ' ἐνὶ ἐκάστῳ νομισματικῷ ἀνὰ πᾶν ἔτος. Διὰ τὴν ἐννοήσωμεν δὲ καλλίτερα τὸ πνεῦμα καὶ τὴν αἰτίαν, ἐφ' ἧς ὀμνήθη ὀνομαστικῶς κρίνομεν ἀναγκαῖον νὰ μεταφέρωμεν ἐνταῦθα ὀλοκλήρον τὴν διάταξιν ταύτην.

Διάταξις Π Γ'

Ἄκαλόν μὲν ἦν καὶ σωτήριον τοῖς τοῦ πνεύματος νόμοις ῥυθμιζόμενον τὸ ἀνθρώπινον μὴδὲν ἀνθρωπίνης προσδοκίαι παραγγελίας, ἐπειδὴ πρὸς τὸ ὕψος τοῦ πνεύματος οὐκ ἔστι παντὸς ἐπαρῆθαι, οὐδὲ τοῦ θεοῦ Νόμου τὸ ἀπήχημα δεξασθαι, ἀλλ' εὐαρίθμητοι πάνυ οὗς ἐκεῖ ἄγει τῆς ἀρετῆς ἢ ἀνάβασιν ἀγαπῶν, εἰ καὶ κατὰ Νόμους ἀνθρώπινους βιώσει. Τοὺς λεγομένους τῶν δανείων τόκους πανταχοῦ τοῦ πνεύματος ἢ ψήφους ὑπὸ κατακρίμιν τίθεται, καὶ τοῦτο συνιδῶν ὁ ἀείμνηστος ἡμῶν βασιλεὺς καὶ γονεὺς τὴν καταβολὴν τῶν τόκων οἰκείῳ διεγνώ κωλύειν θεοπίσματι. Γίνεται οὖν τοῦτο δι' ἄρα πέναν ὑπόθεσιν οὐ πρὸς τὸ ἀμεινον, ὅπερ ἦν σκοποῦ τῷ νομοθέτῃ, πρὸς δὲ τὸ χεῖρον φέρουσα, οἱ γὰρ πρὶν ἐλπίδι τῶν τόκων πρὸς τὸ δάνειον πρόθυμοι τεθέντος τοῦ Νόμου τὸ μὴδὲν δύνασθαι κέρδος ἐξάγειν ἐκ τοῦ δανείσματος ἀφιλήνθρωποι τινες καὶ ἀμειλικτοὶ πρὸς τοὺς δεομένους τῆς τοιαύτης φιλάνθρωπιᾶς καθίστανται οὐμὴν ἀλλὰ καὶ ὄρκων προβλήσεις, καὶ κατὰ τὸ εἶκος ἀθετήσεις ἐντεῦθεν ὄρωνται αἰτίαν λαμβάνοντα, καὶ ἀπλῶς διὰ τὴν ἐπιπολάζουσαν ἐν βίῳ κακίαν ἢ ἀρετὴν τοῦ Νόμου οὐ μόνον οὐκ ὤνησεν, ἀλλὰ καὶ προσεζήμωσεν. Οὐκ ἔχοντες αἰτιάζεσθαι τὸν Νόμον ἐκ τῶν οἰκείων (μὴ γένοιτο), διὰ τὸ ὅσπερ εἶπον μὴ ἐπιφικεῖσθαι τοῦ ὕψους αὐτοῦ τὸ ἀνθρώπινον τὸ καλὸν πύρρον ὄρισμα, ἀνθορίζοντες ἐπὶ τόκῳ τὴν χρῆσιν τῶν δανείων προέρχεσθαι καθὼς τοῖς παλαιότεροις ἔδοξε νομοθεταίς, (β) φημι δὲ τῷ λεγομένῳ ἀπὸ τριῶν τῆς ἑκατοστῆς, ὅπερ ἐστὶ κεράτιον ἐν ἐφ' ἐνὶ ἐκάστῳ νομισμῶν ἀνὰ πᾶν ἔτος τοῖς δανεισταῖς εἰς κέρδος γινόμενον. (ἀκολουθεῖ). Ε Β.

ΒΑΣΙΛΕΙΣ ἢ ΤΥΡΑΝΝΟΙ ΤΗΣ ΣΑΜΟΥ, (α)

Α. ΑΓΚΑΙΟΣ (1350 π. Χ.)

Οὗτος ἦτο, κατ' Ἀτσίον τὸν Ἀμφιπολέμου (β) ἐκ Κεφαλληνίας, υἱὸς τοῦ Ποσειδῶνος καὶ τῆς Ἀστυκαλαίας θυγατρὸς τοῦ Φοίνικος καὶ τῆς Περιμήδης τῆς Οἰνέως. Βιβλίοι τὴν καταγωγὴν του καὶ Ἀπολλώνιος ὁ Ρόδιος (Ἀργοναυτ. βιβ. Α'. στίχ. 185—189) λέγων,

(α) Ὑπὸ τὸ ὄνομα τοῦτο ἐχρημάτισαν, ἐξ αυτοκράτορος εἰς τὸ Βυζάντιον, ἐξ ὧν καὶ ὁ περὶ οὗ πράττεται.

(β) Καὶ μόνη ἡ φράσις αὕτη, τὸ καθ' ἡμᾶς, δύναται ν' ἀποδείξῃ ἐσφαλμένην τὴν ἀπλὴν καὶ ἀσκήρικτον γνώμην ὅτι αἱ περιοριστικαὶ διατάξεις τῶν παλαιότερων νομοθετῶν, καθηργήθησαν.

(γ) Καίτοι περὶ τοῦτου καὶ τῶν ἐπομένων ἡγεμόνων τῆς Σάμου, ἦτοι τοῦ Ἰππασσοῦ, Κυδρόλαου, Νηλέως,

« Καὶ δ' ἄλλω δύο παῖδε Ποσειδάωνος ἕκοντο » Ἡτοὶ ὁ μὲν ποταμὸν ἀγαυοῦ Μιλῆτιο » Νουφισθεῖς Ἐργίνοι, ὁ δ' Ἰμβρασίης ἔδο; Ἡρα; » Παρθενὴν Ἀγκάιος ὑπέρσιος . . . . . » Ὁ ἴδιος αὐτόθι ἐν βιβλίῳ ΙΑ'. στίχ. 866—868 » Εἰς ἡ ἀρ' Ἀγκάϊω περιώπιον ἐμβάλεν Ἡρῆ » Ὀχρῶσι, δ' Ἰμβρασίοισι παρ' ὕδασι Ἀστυπαλαία » Γίκατε Ποσειδάωνι . . . . . »

Ὁ δὲ Ἰμβλίχης Β' λέγει, ὅτι ἦτον υἱὸς τοῦ Διὸς, λαβὼν τρυφὴν τὴν φήμην, εἴτε δι' ἀρετὴν, εἴτε διὰ τῆς ψυχῆς τοῦ τὸ μέγεθος.

Οὗτος ὑπέβη εἰς τῶν πενήκοντα συντρόφων τοῦ Ἰάκονος βασιλέως τῆς Ἰωλκοῦ εἰς τὴν Ἀργοναυτικὴν ἐκστρατεῖαν λαβῶσαν χώραν, κατὰ μὲν M. de Laborde, περὶ τὰ 1353, κατὰ δὲ Γολδομῖθ περὶ τὰ 1350 π. Χ. ὅστις ἐγένετο, ἀφοῦ ἐτελεύτησεν ὁ Τίφους Ἀγνίου κυβερνήτης τῆς Ἀργοῦ, μετὰ τὴν ἐκ τῆς Κολχίδος εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐπάνοδον τῶν Ἀργοναυτῶν (Σταγειρ. Ὀγυγ. Τ. Α'. Β'. σελ. 401). Μαρτυροῦ δὲ τοῦτο καὶ Ἀπολλῶδωρος ὁ Ἀθηναῖος (βιβλιοθ. π. Θεῶν Α'. ἰθ. § 2) λέγων. « Θνήσκει δὲ καὶ Τίφους καὶ τὴν ναῦν Ἀγκάϊος ὑπισχνεῖται κυβερνᾶν ».

Μετὰ τὴν ἐκ τῆς Κολχίδος ἐπάνοδόν του ἐγένετο βασιλεὺς τῶν Λελέγων ἐπὶ τῆς ἐν Κεφαλληνίᾳ πόλεως Σάμης, ἀλλὰ μετὰ καιρῶν, κατὰ τὸν δούδεντα δι' αὐτὸν χρῆσμον τοῦ Ἀπόλλωνος,

« Ἀγκάϊ' εἰνχλίαν νῆσον Σάμον ἀντὶ Σάμης σὲ » Οἰκίζεῖν κέλομαι Φυλλάς (α) δ' ἀνομάζει' αὐτὴν »

ἀθροίσας ἀπίκου; ἐκ τῆς Κεφαλληνίας, Ἀρκαδίας καὶ Θεσσαλίας, πρᾶσθαι δὲ καὶ ἄλλους ἐξ Ἀθηνῶν, Ἐπιδύρου καὶ Λαλκίδος καὶ τούτων ἀπάντων ἡγούμενος, μετέβη καὶ κατώλισε τὴν τότε λεγομένην Μελάμφυλλον καὶ Περθεναίαν, ἣν καὶ ὠκον τότε Κῆρες καὶ Λελέγες καὶ τὴν μετὰ τὴν ἐκείσε μεταβασίν του μετονομασθεῖσαν Σάμον (β), εἴτε ἐκ τῆς Σάμης τῆς Κεφαλληνίας, εἴτε ἐκ τοῦ υἱοῦ του Σάμου λεγομένου (Πορφυρ. Α'. β'. καὶ Ἰμβλ. κ. Β'.) Καὶ Καλλιμάχης ἐν Ἰμνω εἰς Ἀθλον στίχ. 48—51, λέγει.

« Ἡ Κίον, ἢ νήσοιο διάβροχον ὕδατι μαστῶν, (γ) » Παρθενίης (δ) (ὄσπω γὰρ ἐν Σάμῳ) ἦχε σὲ Νύμφη » Γεῖτονος Ἀγκάϊου Μυκαλησίδης (ε) ἐξείνισαν. »

Ὅστος ἐβασίλευσεν ἐν τῇ νήσῳ Σάμῳ μετὰ τῶν 1360—1350 (R. Rochette Hist. Crit. T. 11 p. 84—85) καὶ ὁ Στράβων, ΙΑ'. 633 γράφων περὶ Λελέγων, οἵτινες κατῶ οὖν τὴν Σάμον, λέγει « ἦς (δηλ. τῆς Σάμου) Ἀγκάϊος ἦρχεν. »

Τεμβρίωνος, Προκλέους, Λεωγόρου, Ἀμφικράτους, Συλοσῶντος Α'. καὶ Διάκου Α'. περὶ ὧν ποιήσω λόγον, ἀνεδίφισα μετ' ἐπιστάσις μέγαν ἀριθμὸν τευχῶν, αἵτινα μοι ἐχορήγησαν ὁ ἐνταῦθα φίλος μου Π. Μ. μμο; καὶ ὁ ἐν Ἀθήναις Βιβλιοφύλαξ τῆς ἐν τῷ Ὀλωνεῖῳ Πανεπιστημίῳ Βιβλιοθήκης Κ. Ἀποστολίδης, πρὸς οὗς ἀπονέμω μνῆρας τὰς χάριτας, δὲν ἠδυνήθη ὅμως ν' ἀνακαλύψω, εἰρῆ ὀλιγίστην περὶ τούτων ἱστορικὴν ὕλην, ἣν καταχωρῶ ἐν τῷ Ἀστέρι ἐπὶ τῷ σκοπῷ ὅχι νὰ κάμω ἐπίδειξιν, πολλοῦ γε καὶ δεῖ, ἀλλὰ νὰ δώσω νύξιν εἰς λογίους πατριώτας μου πρὸς τελειότεραν συγγραφήν Σαμαίων.

(β) Ἦτο ποιητὴς Σάμιος καὶ ἡμαρτε, κατὰ Π. Τρέγδερον, περὶ τὰ 700 π. Χ. Οὗτος κρούσας τὴν λύραν του, ἔγραψε, εἰς ἠρωϊκὸν ἔπος τοῦ ἀθλητικῶς ἀγῶνας καὶ τὰς θαλασσίας μάχας τῶν Σαμίων καὶ τὴν μετὰ τούτων καὶ βρυσίων μάχην συγκροτηθεῖσαν κατὰ τὰ 1115—1110 π. Χ. Συνέγραψε πρὸς τούτους καὶ Ὁρῶς Σαμίων, ἦτοι Χρονικὰ (Ἀθῆν, Γ'. 99 καὶ Μελέτ. Τ. Γ'. σελ. 218).

(α) Ἐλέγετο Φυλλάς, Φυλλίς καὶ Μελάμφυλλος, ἐκ τῆς μελαμπετάλου δάφνης. α Σαμία; δάρνης κλῶνα μελαμπετάλον » (Μελέαχρ. περ' Ἰμβλ. Α'. σελ. 70).

(β) Ὁ Bochart περὶ D' O Daper p. 190 προεῖ, ὅτι ἡ λέξις Σάμο; εἶναι Φοινικικὴ, ὁ δὲ Στράβων ΙΑ'. λέγει, ὅτι οἱ ἀρχαῖοι ἐκάλουν Σάμους, ἢ Σαμαίους τὰ ὑψηλὰ ὄρη καὶ ὁ Μελέτιος Γ'. σελ. 215, ὅτι ἔλαβε τὸ ὄνομα ἡ Σάμος ἐκ τοῦ Σάου υἱοῦ τοῦ Ἐρμού καὶ τῆς Ῥήνης κατὰ πρένθεισιν τοῦ μ.

(γ) Τὸ γόνιμον τῆς νήσου ἐνοεῖ.

(δ) Ἐκ τοῦ Ποταμοῦ Περθεναίου, εἴτε Ἰμβράτου, παρ' ὃ ἀνετράφη ἡ παρθένος Ἡρα.

(ε) Ἐλέγοντο αἱ νύμφαι αὗται καὶ Ὀρειάδες, ἐκ τοῦ κτέναντι τῆς Σάμου ὄρους λεγομένου α Μυκάλη ».

